

КІЙ ЗАВИСТАЛИВЫЙ НЕКА ПОМНИТЪ ТОВА СЛОВО
 ДРАГО СТИХОТВОРЦА: “ЗАВИСТЬ ТА ЧАДО, СА-
 А СЕБЕ СИ ВРЕДИТЪ. „

И ВОИСТИННЪ ѿ ВСІЧКИТЕ СТРАСТИ, [НИ ЕДНА
 Е ТОЛКЪ ПАГЪБОНОСНА И ѿСКОРБИТЕЛНА НА ЧЕЛО-
 ВКА, КОЛКОТО ЗАВИСТЬ ТА.

Но колкото е попрезрїтелна зависть та, тол-
 ко попохвѣлна е ревность та, сирѣчь, оно го-
 щее желанїе, за да подражаваме добрыте при-
 вѣры на другите, и да се сравняваме со съ-
 стоинството имъ, не имѣще на нїхъ никако-
 во противострастїе. Чесѡ ради когдато вижда-
 ем да почитатъ нѣкого заради мѣдрость та,
 милѣжанїето, и благонаравїето мѣ, и гѡ похваля-
 ватъ помногѡ ѿ насъ, тогдѡ трѣба да се по-
 визаваме со съ всѣко ѡусердїе, за да придобїе-
 ем и мѣ тїмъ исты преимѣщества, [и да се ѡу-
 стоиме на такѡва чѣсть и на подобныте по-
 хвалы, а не да ѡставаме въ нашата си лѣ-
 ность, да се предаваме на нашыте слѡбы, и
 и да горїме ѿ достопрезрїтелната зависть.